



Patent dodatkowy
do patentu nr 48 012

Zgłoszono: 26.IV.1965 (P 112 841)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 31.VIII.1967

Kl. 84 c, 17/20

MKP E 02 d

17/20

UKD 624.137.2

Współtwórcy wynalazku: prof. Władysław Araszkiewicz, mgr inż. Tadeusz Jarosz

Właściciel patentu: Politechnika Warszawska (Katedra Budowy Lotnisk),
Warszawa (Polska)

Kostka brukowa samoklinująca

1

Przedmiotem wynalazku jest kostka brukowa samoklinująca do pokrywania i utrwalania skarp wykopów, nasypów i innego rodzaju budowli ziemnych w celu ochrony przed rozmywaniem względnie obsuwaniem się ich wskutek podmycia.

Do pokrywania powierzchni skarp nasypów i wykopów stosuje się różnego rodzaju i kształtu wykładziny z elementów prefabrykowanych, stosowane do budowy nawierzchni drogowych, przy czym wadą ich jest brak wzajemnej współpracy ścian przylegających do siebie elementów co z biegiem czasu powoduje nieszczelności i możliwość rozsuwania się elementów wykładziny. Wad tych nie wykazuje stosowana również w drogownictwie kostka brukowa samoklinująca według patentu Nr 48 012, posiadająca górną podstawę w kształcie sześcioboku a ściany boczne na przemian ukośne, podcięte i wysunięte. Do wykładania skarp nasypów i wykopów kostka ta, jakkolwiek lepsza od innych wykładzin, nie jest jednak zbyt przydatna ze względu na znaczny ciężar. Zużycie betonu na tego rodzaju kostki jest również duże.

Przedmiotem wynalazku jest kostka brukowa samoklinująca z otworem w środku, przystosowana do wykładania powierzchni skarp nasypów, wykopów i innego rodzaju budowli ziemnych. Konstrukcja zewnętrzna kostki jest taka sama jak konstrukcja kostki znanej z patentu głównego i została przedstawiona na załączonym rysunku, na którym fig. 1 przedstawia kostkę w widoku

2

z góry, fig. 2 w widoku z boku, fig. 3 w widoku w rzucie aksonometrycznym a fig. 4 nawierzchnię ułożoną z tych kostek.

Kostka posiada górną podstawę 1 w kształcie sześcioboku foremego, ukośne ścianki boczne 2 i 3 nachylone do płaszczyzny pionowej na przemian; jedno na zewnątrz a drugie do wewnątrz, pod jednakowym kątem. Dolna podstawa kostki ma kształt trójkąta ze ściętymi narożami. Według niniejszego wynalazku w geometrycznym środku, kostka 4 posiada biegnący przez całą jej wysokość otwór 5 najkorzystniej o średnicy równej około 1/3 średnicy koła wpisanego w sześciobok, stanowiący powierzchnię górną kostki. Otwór ten może mieć kształt walca lub stożka ściętego.

Kostka taka posiada wszystkie zalety samoklinującej pełnej kostki. Dodatkowo przez zastosowanie otworu możliwe jest zasianie w nim trawy i jeszcze silniejsze związanie wykładziny z gruntem utrwalanej skarpy wykopu lub nasypu. Jednocześnie kostka według wynalazku jest znacznie lżejsza i produkcja jej nie wymaga tak dużej ilości betonu jak produkcja kostek pełnych.

Zastrzeżenie patentowe

Kostka brukowa samoklinująca do utrwalania powierzchni skarp nasypów, wykopów i innego rodzaju budowli ziemnych według patentu Nr 48 012, znamienna tym, że w swym środku geometrycz-

nym posiada przebiegający przez całą jej wysokość otwór, najkorzystniej w postaci walca lub stożka ściętego, o podstawie w kształcie koła o

średnicy równej najkorzystniej $1/3$ średnicy koła wpisanego w sześciobok, stanowiący górną powierzchnię kostki.

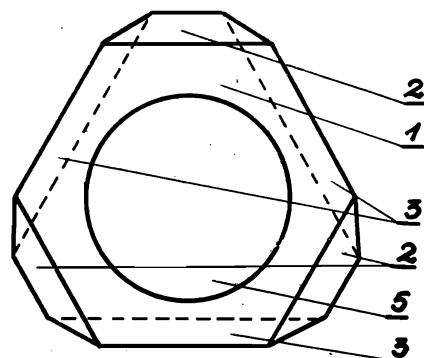


Fig. 1

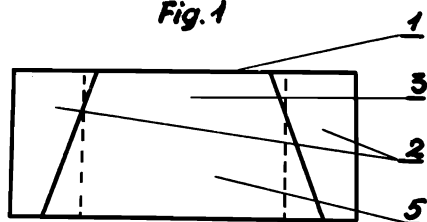


Fig. 2

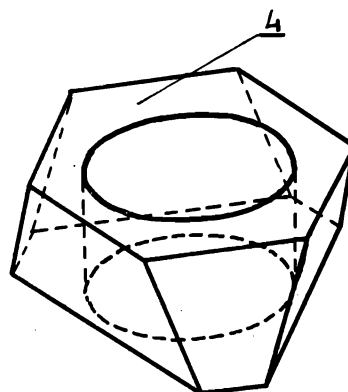


Fig. 3

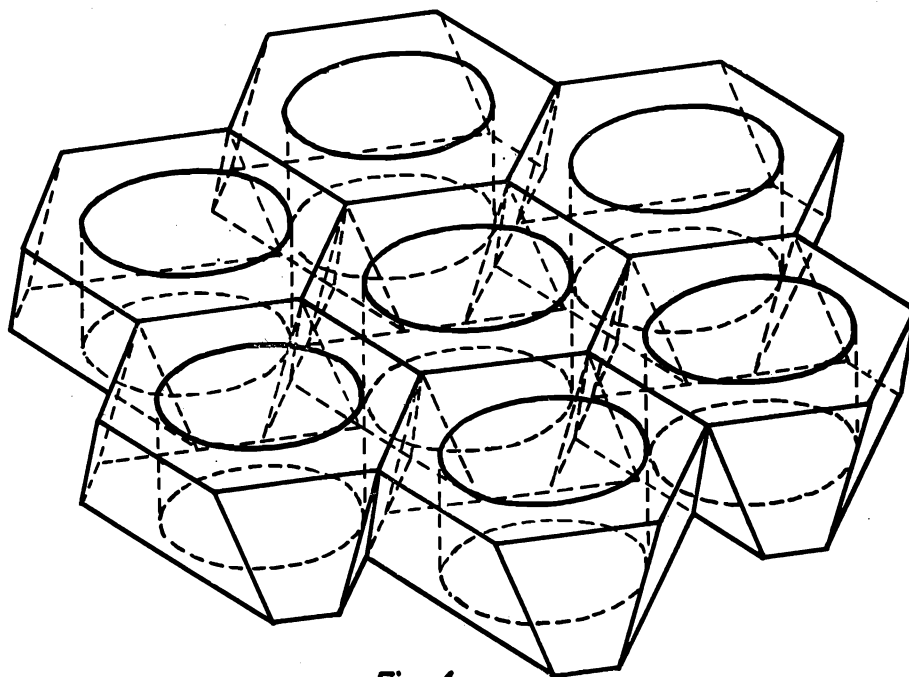


Fig. 4